

opusdei.org

”Vägen” förändrade mitt liv

Intervju med Oskari Juurikkala, från Finland, som studerar juridik vid London School of Economics.

2006-03-24

"Vad var det som gjorde att du drogs till den katolska kyrkan?"

Jag växte upp som en icke-troende, även om mina föräldrar nu tillhör den lutheranska kyrkan i Finland. Det var för fem år sedan, när jag var 25 år gammal, som jag plötsligt

kände mig dragen till katolicismen. Den katolska kyrkans moral och kulturella värden gjorde stort intryck på mig. Jag såg dem som en nödvändig motvikt till allt det andra i vårt samhälle, som ett uppehållande av de traditionella värdena inom familj, äktenskap och barnuppfostran.

Vid den tiden ägde jag ingen tro. Men jag var nyfiken så jag började läsa allt jag kunde komma över om kristendomens historia. Jag blev snart övertygad om att ifall det finns någon sanning i kristendomens lära, så måste det vara inom den katolska kyrkan man finner den. (Detta stod klart för mig även när jag läste en bok skriven av lutheraner!). Jag kunde bara inte tro att en handfull dissidenter som fick inflytande genom några politiska ledares opportunism kunde ta tron tillbaka till det sanna ursprunget. Naturligtvis var det lätt för mig att se

på saker och ting på det sättet,
eftersom jag aldrig själv tillhört den
kyrkan.

Trots detta är jag mina föräldrar
stort tack skyldig när det gäller min
tro. De väckte i mig intresset för
livets stora frågor liksom en envis
önskan att försvara allt som är bra
och gott. I motsats till deras
värderingar var allt jag mötte i
samhället – i skolan, universitet och
media – helt cyniskt och
relativistiskt. Därför var min
upptäckt av Kyrkans filosofiska
tradition (särskilt av Thomas av
Aquino) som en uppfriskande källa
eller ett återvändande till min
barndoms hem! Jag var övertygad
om att den heliga Thomas idéer var
en sund bas för så mycket av det som
jag trodde på. Att det finns en
sanning som gäller världen och som
vi måste upptäcka – och att det också
inne i oss finns en sanning, och att

det bara är den som kan bli till grund för våra handlingar.

"Hur gick det då till när du blev katolik?"

Jag började tänka på att bli katolik – men jag kände inte en enda. Jag var inte helt säker på vad det innebar att vara katolik och vad jag behövde göra för att bli det. Men jag läste om Opus Dei på nätet. Jag blev nyfiken och kontaktade genast människor inom Opus Dei på email och bad om att få besöka dem.

Innan jag besökte deras centrum i Helsingfors, visste jag inte alls vad jag skulle vänta mig. Jag trodde jag skulle komma till något som liknade ett politiskt partis högkvarter. När jag kom in i huset blev jag häpen för det var helt enkelt dessa killars hem och de var dessutom så vänliga och naturliga.

Jag satte mig ner med centrets direktör och förklarade min önskan att bli katolik. Han erbjöd mig genast att ge mig lektioner i trons lära. Det blev en mycket intressant period i mitt liv. Inte bara fann jag allt jag fick veta vackert och tilldragande, men jag kunde inte tro att denne man gav mig denna undervisning, helt gratis!

Jag ville bli katolik, det fanns ingen tvekan alls i mig. Jag började besöka centret så ofta jag kunde och där hemma började jag be mina egna böner och rosenkransen. Allt detta gjorde mig så lycklig att jag inte kunde tro att det var möjligt att äga en sådan lycka. Slutligen ledde allt detta till att jag blev döpt och konfirmerad den 1 oktober 2002, på den heliga Thérèse of Lisieuxs festdag.

"Vad är det du bäst tycker om i Opus Dei?"

Det är så mycket jag tycker om där: den vänliga, familjära atmosfären, idén att vi alla är Guds barn och respekten för varje individs frihet. Men jag antar att det bästa med Opus Dei är att det är så fullt av dessa galna människor som vill göra så mycket gott i världen – och de bryr sig inte om de andras åsikt om det!

"Varför beslöt du dig för att bli numerarie?"

Det var inget som jag planerade. Jag hoppades att istället få en stor familj en dag. Men Gud hade andra planer för mig. När jag upptäckte det blev jag djupt chockerad och sade till Honom: "Nej, du kan inte be detta av mig! Be mig om vad som helst annat, men inte det!" Till slut gav jag efter och blev lyckligare än någonsin.

"Vilken är er favorittext av den helige Josemaría?"

Punkt 1 i Vägen:

Ditt liv får inte vara förgäves. Var till nytta. Lämna ett spår efter dig. Lys med ljuset av din tro och din kärlek.

Detta var de första raderna jag läste av den helige Josemaría. De förändrade mitt liv.

"Vad kan Opus Dei bidra med till 2000-talets europeiska samhälle?"

Svår fråga det där... Låt mig tänka efter vad Europa behöver. En sak det verkligen behöver är hopp. Europa har blivit besviket av tiotals om inte hundratals år av ideologier som grundat sitt hopp endast på människan utan att bry sig om Gud. Inte konstigt då att dylika hopp aldrig kunnat leva upp till vad de lovat. Vi befinner oss fortfarande i en sådan period som kännetecknas av falskt hopp. Vi hoppas på att materiella framgångar skall frälsa oss, ekonomisk tillväxt etc. Jag tror inte att någon i djupet av sin själ tror på att dessa ting kan göra dem

lyckliga, men de klänger sig fast vid dem för de har inget annat och ingen kan leva utan hopp.

Det är kristendomens förbluffande budskap. Gud finns verkligen, inte bara där ute i det oändliga utan också just här, bredvid mig, till och med inom mig. Han kommer in i historien eftersom Han älskar mig och Han inte bara frälser mig från mina synder (som är verkliga) utan Han är också den mest imponerande person som jag någonsin träffat på.

Det som Opus Dei då gör är att berätta för människorna att de är kallade att bli Kristi efterföljare i världen, och att de kan bli det utan att lämna åt sidan något i denna världen, varken teknologiska framgångar, vetenskapliga upptäckter, storartade filmer, musik, god mat och vin, mänsklig kärlek, vänskap... Allt detta kan istället bli till tillfällen att möta Kristus och att

lära känna Honom bättre. Dessutom, om vi börjar älska Gud, blir alla dessa goda ting ännu underbarare och gör att vi älskar Gud mer och mer för varje dag.

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/article/vagen-forandrade-mitt-liv/> (2026-03-05)